

**Naslov:**

Brnobić Humski, Josip

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Muzički pedagog, dirigent i skladatelj Josip Brnobić rođen je u Brnobićima kod Huma 5.11.1894. Po završetku talijanske osnovne škole i jedno-godišnje pripravnice, maturira 1913. na Hrvatskoj gimnaziji u Pazinu. Od 1913. radi kao pomoćni učitelj na osnovnim školama u Pazinu i Čepiću, a 1916. polaže ispit zrelosti za pučke škole na Učiteljskoj školi u Kastvu. Školske 1918/1919. imenovan je na mjesto učitelja pjevanja na Hrvatskoj gimnaziji u Pazinu. Tijekom službovanja u Pazinu angažirano sudjeluje u djelatnostima Hrvatske čitaonice u Pazinu, te radi kao tajnik Odbora za promicanje učiteljskih interesa za Istru. Od 1920. do 1923. studira na Muzičkom konzervatoriju u Ljubljani. Po završetku studija preuzima mjesto dirigenta (1924-1928) pjevačkog društva „Slavec“ i radi kao muzički pedagog u gimnazijama u Ljubljani (1924-1928), Bihaću (1928-1929), Skopju (1930-1938), gdje uspoředno vodi pjevačko društvo „Vardar“ i „Mokranjac“, Beogradu (1938-1942) i Vršcu (1942-1951), gdje radi na Učiteljskoj školi te utemeljuje osnovnu glazbenu školu i pjevački zbor „Žarko Zrenjanin“. Od 1951. do umirovljenja 1960. obavlja dužnost direktora glazbene škole u Rijeci, te ravna zborom „Jedinstvo“. Umro je u Rijeci 1984. godine.

Svoje glazbeno i pedagoško iskustvo objavio je 1938. godine u udžbeniku za I. i II. razred srednjih škola „Teoretsko-praktična škola pjevanja“, koji je bio u službenoj uporabi do 1946. godine. Tijekom obrazovanja i kasnije karijere bavi se skladanjem. Nakon prvijenca „Oblaček“, napisanog u Pazinu tijekom školovanja 1913., komponirao je tridesetak skladbi za soliste, zborove i orkestar te liturgijsko izvođenje, te glazbeni kazališni komad namijenjen djeci „Pingvini“.

**Mjesto (grad/općina):**

Pazin

Ljubljana

Bihać

Skoplje (Makedonija)

Beograd

Vršac

Rijeka

**Jezik:**

Hrvatski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

05.11.1894.

**Naslov:**

Cavazza, Boris

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Boris Cavazza (02.02.1939.), slovenski glumac i kazališni redatelj. Diplomirao je 1968. na Akademiji za gledališće, radio, film in televiziju u Ljubljani, gdje je 1987–90. i 1993–2002. bio redoviti profesor glume. Od 1969. bio je član ansambla Slovenskega stalnega gledališča u Trstu, 1971–85. Drame Slovenskega narodnoga gledališča u Ljubljani te 1985–87. Slovenskega mladinskeg gledališča; od 2002. do umirovljenja 2006. angažiran je u Gledališću Koper. Na filmu je ostvario više od 60 uloga, a istaknuo se u djelima slovenskih modernista, Boštjana Hladnika (Bijele trave – Bele trave, 1976.), Matjaža Klopčiča (Udova Karolina Žašler – Vdovstvo Karoline Žašler, 1976.; Traženja – Iskanja, 1979.) i Karpa Ačimovića Godine (Crveni boogie – Rdeči boogie ali Kaj ti je deklica, 1982.); glumio je i u hrvatskim filmovima (Muke po Mati, Lordan Zafranović, 1975.; Vila Orhideja, Krešo Golik, 1988.).

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1939 g.

**Funkcije:**

Glumac i redatelj-

**VIAF osoba:**

263450743

**Naslov:**

Gabrijelčič, Metka

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Metka Gabrijelčič (27.02.1934.), slovenska filmska glumica. Za studija građevine nastupila je u nekoliko filmskih uloga. Za ulogu mlade, zaljubljene djevojke u filmu Vesna (F. Čáp, 1955.) nagrađena je na prvom festivalu jugoslavenskoga igranog filma u Puli nagradom za najbolju glavnu žensku ulogu.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1934 g.

**Funkcije:**

Glumica

**Naslov:**

Koder, Urban

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Urban Koder (04.03.1928. - 09.01.2019.), slovenski skladatelj. Od 17. godine svira trubu u Plesnom orkestru Radija Ljubljana. Studirao klavir i trubu u Ljubljani, a kompoziciju u Rimu. Pisao scensku glazbu, kao i za televiziju i film. Autor je muzike za cjelovečernje filmove S druge strane (J. Gale, 1970.), Mrtva lađa (R. Ranfl, 1972.), Cvijeće u jesen (M. Klopčič, 1973.), Proljetni vjetar (R. Rasnfl, 1974.), Traženja (M. Klopčič, 1979.), Ljubav (R. Ranfl, 1984.) i dr. te za više kratkometražnih filmova.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1928-2019 g.

**Funkcije:**

Skladatelj

**Naslov:**

Heidrich, Anton

**Vrsta osebe:**

Osoba

**Povijest:**

Anton Heidrich, (09.01.1842. - 03.06.1878.), slovenski skladatelj.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osebe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1842-1878 g.

**Funkcije:**

Skladatelj

**Naslov:**

Juvančić, Friderik

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Friderik (Miroslav) Juvančić (1873. - 1947.), honorarni profesor Ljubljanskog sveučilišta, prvi intendant Narodnog gledališća u Ljubljani (1920. - 1922.), tajnik jugoslavenske sekcije Međunarodne izložbe dekorativne umjetnosti i industrije u Parizu te potpredsjednik suda te izložbe (1925. - 1926.) (odlikovan francuskom Legijom časti). Kao profesor predavao na Pomorskoj vojnoj akademiji u Rijeci (1910.) te Pomorskoj vojnoj akademiji u Dubrovniku (1929. - 1935.). Nakon umirovljenja, honorarno predavao na Ekonomsko-komercijalnoj školi u Zagrebu. Prva supruga bila mu je Klara rođ. Renaud, a druga Ilka rođ. Vodušnik (rođ. 1899.), s kojom je imao sina Miroslava (pjevača na Radio Zagrebu).

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

Pariz

Dubrovnik

Zagreb (ZAGREB)

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Hrvatski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1873-1947 g.

**Naslov:**

Zlatić, Slavko

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Slavko Zlatić (Sovinjak, 01.06.1910. - Pula, 27.10.1993.), hrvatski skladatelj, dirigent, melograf i pedagog.

Gimnazijsko obrazovanje započinje u Ljubljani (1920. - 1922.), talijanskoj gimnaziji u Pazinu (1922. - 1925.), a dovršava (1925. - 1928.) u Kopru.

Godine 1929. pohađa tršćanski konzervatorij „Giuseppe Tartini“, na kojem godinu dana studira klavir i kontrabas, a zatim započinje studij kompozicije (1929. - 1934.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Diplomirao je 1934. u klasi prof. Blagoja Berse.

Nakon diplome zaposlio se 1937. kao gradski kapelnik u Sušaku, te ravnatelj glazbene škole te dirigent orkestra Glazbenoga društva i Pjevačkoga zbora "Jeka s Jadrana". U Zagreb seli 1941. godine, a s radom nastavlja na Hrvatskom državnom konzervatoriju te preuzima vođenje Hrvatskog pjevačkog udruženja "Lisinski". U rujnu 1944. napušta Zagreb i prelazi na oslobođeni teritorij u Topusko, gdje postaje referent umjetničke sekcije u Odsjeku narodne prosvjete Zemaljskog antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja Hrvatske (ZAVNOH-a) te vodi zbor Centralne kazališne družine pri ZAVNOH-u. Od veljače 1945. godine pa do uspostave Anglo-američke vojne uprave u Puli radi kao referent za kulturu prvo pri Oblasnom narodnooslobodilačkom odboru za Istru, a potom u Narodnom odboru općine Pula, te u Puli radi na uspostavi pulskog kazališta. Od 1946. do 1965. godine živi u Zagrebu, gdje radi kao profesor dirigiranja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (1948. - 1965.) i djeluje kao dirigent Zbora Radiotelevizije Zagreb i glazbeni urednik Radio Zagreba (1949. - 1952.). Godine 1965. vraća se u Pulu, gdje preuzima vođenje glazbene škole „Ivan Matetić Ronjgov“ te predaje na pedagoškoj akademiji (1965. - 1969.), a radi i kao znanstveni suradnik etnomuzikolog pri Sjevernojadranskoga instituta JAZU. Na Radio stanici Pula od 1971. do 1984. uređuje i vodi cikluse emisija ozbiljne glazbe.

Slavko Zlatić bio je 1945. jedan od osnivača Udruženja kompozitora Hrvatske (kasnije: Društva hrvatskih skladatelja) te njegov predsjednik (1947. - 1948.) i tajnik (1948. - 1951.), jedan od osnivača, član Glavnog odbora i predsjednik (1957. - 1952., 1977. - 1980., 1980. - 1981.) Saveza kompozitora Jugoslavije, izaslanik Međunarodnog savjeta za glazbu pri UNESCO-u (1952. - 1965.), te član Međunarodnog savjeta za Muziku te suradnik i član drugih kulturnih i glazbenih tijela te organizator mnogih glazbenih i kulturnih priredbi. Jedan je od organizatora susreta pjevačkih zborova „Naš kanat je lip“. Dobitnik je mnogih nagrada i odlikovanja, među kojima je i Nagrada za životno djelo „Vladimir Nazor“ (1979.).

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

Kopar

Trst

Sušak

Topusko

Pula

Zagreb (ZAGREB)

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Hrvatski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1910-1993 g.

**Funkcije:**

Skladateljski opus Slavka Zlatića obuhvaća oko 120 skladbi, a njegovo je stvaralaštvo određeno obilježjima istarsko-primorske folklorne glazbe. Područje njegova rada pretežno su manji oblici: zborski radovi, popijevke za solo glasove uz glasovir te komorne i kraće orkestralne skladbe, od kojih valja istaknuti Balun za obou, engleski rog, alt-saksofon i fagot (1936.), Tri simfonijska plesa za komorni orkestar (1934–39.), Istarsku suitu za mješoviti zbor (1934.), kantatu Grudo Motovunska (1945.), Duhački kvintet (1936., revidiran 1950.) i Pazinska zvona za orkestar (1975.).

**VIAF osoba:**

2894543

**Naslov:**

Juvančić, obitelj

**Vrsta osobe:**

Obitelj

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

Rijeka

Pariz

Dubrovnik

Zagreb (ZAGREB)

**Jezik:**

Hrvatski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1873 g.

**Naslov:**

Ban, Ivo

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Ivo Ban (19.05.1949.), slovenski glumac.

Studirao na Akademiji za gledališće, film, radio in televiziju u Ljubljani.

Član drame Slovenskega narodnega gledališča od 1975., kada i debitira na filmu (Divota prašine M. Ljubića). U sporednim i glavnim ulogama iskazuje se kao vrstan tumač najčešće silovitih likova iz bliže prošlosti i suvremenosti u djelima društvenokritičke tematike (npr. Grč, 1979., Dah, 1983., i Otpadnik, 1988., B. Šprajca, Doviđenja u sljedećem ratu, 1980., i Zadah tela, 1983., Ž. Pavlovića, te Crveni boogie, 1983., K. Godine-Aćimovića).

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1949 g.

**Funkcije:**

Glumac.

**Naslov:**

Rašica, Božidar

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Božidar Rašica (Ljubljana, 28.12.1912. - Zagreb, 13.09.1992.), arhitekt, scenograf i slikar.

Arhitekturu studirao u Rimu, Beogradu, Varšavi i Zagrebu, gdje je i diplomirao 1942. godine. Predavao u Zagrebu na Akademiji za primijenjenu umjetnost, Akademiji za kazališnu umjetnost te od 1966. na Arhitektonskom fakultetu. Projektirao niz objekata sajamske i školske namjene. Djelovao na području urbanizma (između ostalog radio na urbanističkom planu Sarajeva 1946. godine; na regulaciji Zadra 1946., 1957. i 1961.; projektirao niz objekata u Zagrebu, tri vile u Ženevi, idejne studije za poslovno-stambeni objekt u Milanu i vilu kraj Washingtona). Ostvario tri adaptacije kazališta (Zagrebačko dramsko kazalište, 1954.; Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu, 1966. - 1968. te Hrvatsko narodno kazalište u Splitu, 1970. - 1980.). Od 1952. radio scenografije za brojne domaće i inozemne pozornice (Zagreb, Dubrovnik, Split, London, Berlin, New York, Pariz, Tokio) od kojih se ponajviše ističu one za predstave "Henrik IV" L. Pirandella (1956.), "Heraklo" M. Matkovića (1958.), "Troilo i Kresida" Shakespearea, (1963.), "Caligula" A. Camusa (1967.), "Oluja" S. Šuleka (1970.) i dr.

Slikarstvom se bavio od rane mladosti na poticaj strica Marka, također slikara. Najprije je bio poznat kao apstraktist, član avangardne grupe EXAT 51 s kojom je nastupao već od prve izložbe (1951.), dok je početak sedamdesetih u njegovu radu obilježio povratak figuraciji. Retrospektivna izložba scenografskih i slikarskih radova Božidara Rašice priređena je 1983. godine u Zagrebu.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

Rim

Zagreb (ZAGREB)

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Hrvatski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1912-1992 g.

**Funkcije:**

Arhitekt, scenograf i slikar.

**VIAF osoba:**

80691817

**Naslov:**

Čejvan, Adem

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Adem Čejvan (02.03.1927. - 05.11.1989.), kazališni i filmski glumac. Nakon Trgovačke akademije, studirao pravo i povijest umjetnosti. Kao kazališni glumac radio u Banjoj Luci, Zagrebu, Sarajevu i Beogradu. Ostvaruje velik broj kazališnih, filmskih i tv-uloga – glavnih i epizodnih. Jednako uspješan kao negativac (Lisice, 1969., K. Papića, Seljačka buna 1573, 1975., V. Mimice), kao pozitivni junak (Ovčar, 1971., B. Tanovića) ili u složenijim karakternim ulogama (Ljubav i bijes, 1978., B. Tanovića), a pokazuje dar i za ironiju (Slike iz života udarnika, 1972., B. Čengića) i komiku (Polenov prah, 1974., N. Stojanovića). U tv-dramama sudjeluje još od 1956. (Vražji otok I. Hetricha), kreirajući zatim niz markantnih likova u produkcijama Televizije Zagreb (Gospođica Julija; Nepokoreni grad), Sarajevo (To; Odbornici; Otac i neki važni ljudi), Beograd (Frontaš; Pucanj u šljiviku; Đavolje merdevine) i Ljubljana (Putovi i stranputice).

**Mjesto (grad/općina):**

Banja Luka

Zagreb (ZAGREB)

Sarajevo

Beograd

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Hrvatski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1927-1989 g.

**Funkcije:**

Glumac

**Naslov:**

Kališnik, Janez

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Janez Kališnik (02.03.1921. - 01.01.2004.), slovenski filmski i televizijski snimatelj. Studirao na građevinskom odsjeku Visoke tehničke škole u Ljubljani. Isprva se afirmirao kao majstor fotografije, te je na filmu počeo raditi kao filmski fotograf. Snimatelj je deset igranih filmova. Osobito se ističe u filmovima crno-bijele tehnike. Najuspješnije je surađivao sa F. Čápom i B. Hladnikom. Dobio je Prešernovu nagradu za fotografiju u filmu Pješčani zamak (B. Hladnik, 1963.). S Hrvatskom ga veže suradnja s Krešom Golikom u filmu Kala (film je režirao i Andrej Hieng 1958. godine) gdje je zapažen njegov ekspresivni vizualni izričaj, te isto tako uspješan snimateljski rad u filmu Ante Babaje Mirisi, zlato i tamjan iz 1971. godine, u kojem Kališnik izvrsno dočarava tmurni ugođaj jadranskoga otoka.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1921-2004 g.

**Funkcije:**

Snimatelj

**Naslov:**

Adamič, Bojan

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Bojan Adamič (09.02.1912. - 03.11.1995.), slovenski skladatelj i dirigent. Svestrano glazbeno školovan (orgulje, truba, klavir). Dugo je djelovao kao dirigent plesnog orkestra Radiotelevizije Ljubljana, bio stalni gost dirigent mnogobrojnih festivala zabavne glazbe u zemlji i inozemstvu, voditelj glazbene produkcije RTV Ljubljana te predsjednik Društva slovenskih skladatelja. Kao skladatelj isprva se bavio jazzom, potom filmskom (oko 200 filmova), zabavnom i scenskom glazbom. Dobitnik je Prešernove nagrade za životno djelo (1979.).

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1912-1995 g.

**Funkcije:**

Skladatelj.

**VIAF osoba:**

17428219

**Naslov:**

Štiglic, France

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

France Štiglic (12.11.1919. - 04.05.1993.), slovenski filmski redatelj. Kazališni glumac, na filmu od 1946. godine. Isprva režirao dokumentarne filmove. Prvi igrani film snimio je 1948. godine - Na svojoj zemlji (Na svoji zemlji), o slovenskim partizanima. Najznačajniji su mu filmovi Dolina mira (Dolina miru, 1956.), o zbližavanju dvoje slovenske djece i srušenoga američkog pilota, i Balada o trubi i oblaku (Balada o trobenti in oblaku, 1961.), također ratne tematike, a stilski s modernističkim komponentama. U Hrvatskoj je režirao ratnu melodramu Deveti krug (1960.); vrlo popularan, film je osvojio Veliku zlatnu arenu u Puli te bio nominiran za Oscara za strani film. Režirao je i komedije, povijesne kostimirane filmove (Amadeus, 1966.; Prizivanje proljeća – Praznovanje pomladi, 1978.) te nekoliko televizijskih serija.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1919-1993 g.

**Funkcije:**

Redatelj.

**VIAF osoba:**

120612034

**Naslov:**

Babič, Jože

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Jože Babič (13.02.1917. - 10.05.1996.), slovenski filmski, kazališni i televizijski redatelj. Od 1959. snimio je 6 filmova koji su najavili afirmaciju novoga i bogato nijansiranoga filmskog realizma u jugoslavenskoj kinematografiji i koji su pridonijeli uvođenju novih ili tabuiziranih tema. Tri četvrtine sunca (Tri četrtine sonca, 1959.) i Veselica (1960.), oba nagrađena na festivalima u Puli, prikazali su cjelovito i aktualno složene intimne probleme pojedinih osobnosti, zbunjenih u prijelomnim trenucima neposredno poslije rata i kasnije, kada je trebalo zasnivati egzistenciju u novim uvjetima. Babič je u tom prikazivanju, osobito s obzirom na Veselicu, prethodnik pojave koju su kasnije nazvali različitim imenima kao novi film, kritičan film, crni film. To ga, bez obzira na konvencionalnost nekih njegovih rješenja i brojne nedorečenosti, uvrštava, uz F. Čápa, među malobrojne navjestitelje "dobroga pripovijedanja filmskih priča" u Sloveniji.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

Maribor

Trst

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1917-1996 g.

**Funkcije:**

Redatelj

**Naslov:**

Čuk, Janez

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Janez Čuk (24.06.1933. - 07.07.1964.), glumac i scenarist.

Studirao na Akademiji za gledališće, radio, film in televizijo. Proslavio se komičnom ulogom u filmu Vesna (F. Čáp, 1953.), te je i potom nastupao u ulogama sličnog tipa. Sa J. Kavčičem napisao je scenarij za kratkometražni film Ribičke razglednice (J. Kavčič, 1964.).

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1933-1964 g.

**Funkcije:**

Glumac.

**VIAF osoba:**

4.1601544417386357e+21

**Naslov:**

Rogoz, Zvonimir

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Zvonimir Rogoz (Zagreb, 10.10.1887. - Zagreb, 06.02.1988.), hrvatski glumac i kazališni redatelj.

Glumiti je počeo u Beču u školi Wiener Theatera V. E. Frühmanna, a nastavio u Zagrebu 1908. kod Gj. Prejca. Nakon prvih nastupa u zagrebačkome HNK-u (1909.), glumio je u putujućoj družini P. Čirića (1910–14.), HNK-u u Osijeku (1915.) te u Varaždinu (1916–19.). Godine 1919–29. glumio je i režirao u Ljubljani, a uloge Hamleta i Kneza Miškina s kojima je 1927. gostovao u Pragu donijele su mu angažman u tamošnjem Národnom divadlu (1929–49.). Osim glumačkih nastupa, Rogoz je djelovao kao redatelj inozemnih i hrvatskih tekstova te je na češki jezik preveo niz djela hrvatskih dramskih pisaca, a ulogama u 25 filmova (do 1939.) stekao je veliku popularnost. Najpoznatija mu je uloga supruga u filmu Ekstaza (Extase, 1933.) G. Machatyja, a zapažen je bio i u filmovima Život teče dalje (A život jde dál) Karla Junghansa i General Štefánik Jana Svitáka (oba 1935.). U Zagreb se vratio 1951. te je glumio i režirao u zagrebačkome HNK-u, a potom je prešao u novoosnovano Dramsko kazalište "Gavella", u kojem je ostvario niz uloga u domaćem i inozemnom repertoaru. Glumio je i na Dubrovačkim ljetnim igrama i u Teatru &TD. Jedan je od rijetkih glumaca koji su uspješno nastupali na nekoliko jezika (na hrvatskom, slovenskom, češkom i slovačkom).

Ostale značajnije filmske uloge: Koncert (1954.) B. Belana, Slučajni život (1969.) A. Peterlića, Kiklop (1982.) A. Vrdoljaka. Dobitnik je Nagrade "Vladimir Nazor" za životno djelo 1966. godine.

**Mjesto (grad/općina):**

Zagreb (ZAGREB)

Osijek (OSIJEK)

Varaždin (VARAŽDIN)

Ljubljana

Prag

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Hrvatski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1887-1988 g.

**Funkcije:**

Glumac i kazališni redatelj.

**VIAF osoba:**

233149294339480520000

**Naslov:**

Težak, Božo

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Božo Težak (Varaždin, 27.07.1907. - Zagreb, 16.05.1980.), kemičar. Kemiju diplomirao 1930. na Tehničkom fakultetu u Zagrebu, a doktorirao 1945. u Ljubljani. Radio u Vojnotehničkom zavodu Obilićevo kraj Kruševca (1932. - 1936.), utemeljio Školu za civilnu zaštitu u Zagrebu (1938.) i bio njezin upravitelj (1945. - 1948., pod imenom Zavod za zaštitnu tehniku). Radio kao inženjer u Gradskom kemijskom laboratoriju u Zagrebu (1941. - 1945.). Na zagrebačkom Prirodoslovno-matematičkom fakultetu djelovao od 1946., redoviti profesor postao 1952., obnašao dužnost dekana te ustanove (1953./1954.) i bio predstojnik Fizičkokemijskog zavoda (1946. - 1977.). Vanjski suradnik Instituta "Ruđer Bošković", pročelnik Fizičkokemijske grupe (1954. - 1967.).

Glavni urednik časopisa "Croatica Chemica Acta" (1953. - 1980.), "Sveučilišnog vjesnika" (1954. - 1961.), utemeljitelj i prvi urednik časopisa "Scientia Yugoslavica" (1971. - 1980.) i "Informatologia Yugoslavica" (1968. - 1980.). Potaknuo osnivanje Referalnog centra Sveučilišta u Zagrebu i bio njegov prvi upravitelj (1972. - 1980.).

Znanstveni rad B. Težaka obuhvaća područje anorganske kloidne kemije, stvaranje čvrste faze iz elektrolitnih otopina i fenomene precipitacije i koagulacije. Značajno doprinio organizaciji znanstveno-dokumentacijske službe u sklopu Zagrebačkog sveučilišta. Jedan od osnivača Internacionalne stalne izložbe publikacija. U njegovu čast Hrvatsko kemijsko društvo utemeljilo je Medalju "Božo Težak".

**Mjesto (grad/općina):**

Varaždin (VARAŽDIN)

Ljubljana

Zagreb (ZAGREB)

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Hrvatski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1907-1980 g.

**Funkcije:**

Kemičar.

**VIAF osoba:**

305485342

**Naslov:**

Gavazzi, Artur

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Artur Gavazzi (Split, 14.10.1861. - Zagreb, 12.03.1944.), geograf. Maturirao u Splitu, studij zemljopisa završio na Mudroslovnom fakultetu u Zagrebu, doktorirao u Beču 1891. tezom "Der Flächeninhalt der Flussgebiete in Kroatien" (objavljeno u: "Glasnik Hrvatskog naravoslovnog društva", 1908.). Po povratku u Hrvatsku kao nastavnik radio u Gospiću, Karlovcu i Sušaku, a od 1906. u Zagrebu. Pet godina kasnije (1911.) namješten je za nastavnika zemljopisa na zagrebačkom sveučilištu. Izvanrednim profesorom postao je 1914., a 1920. prvim profesorom ljubljanskog sveučilišta pri Filozofskom fakultetu, gdje je ostao do 1927. godine. U Ljubljani je utemeljio Geografski zavod, preuredio zavod za meteorologiju i geodnamiku i osnovao seizmološku postaju u Ljubljani. Od 1927. ponovo djeluje u Zagrebu, gdje je redoviti profesor pri katedri za fizikalnu geografiju. Iste godine utemeljio je Zavod za fizikalnu geografiju, a sljedeće pokrenuo "Hrvatski geografski glasnik", kojemu je bio i prvi urednik. Bio je redoviti član JAZU od 1917. te član geografskih društava u Pragu, Helsinkiju, Berlinu, Sofiji i Beogradu.

**Mjesto (grad/općina):**

Split

Ljubljana

Gospić

Karlovac (KARLOVAC)

Sušak

Zagreb (ZAGREB)

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Hrvatski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1861-1944 g.

**Funkcije:**

U znanstvenom radu ponajviše se bavio hidrografijom, klimatologijom i geomorfologijom. U svojem najpoznatijem radu "Die Sees der Karstes" (1904.) - objavljen je samo prvi dio - podijelio je jezera u kršu na stalna i periodički inundirana. Na poticaj D. Gorjanovića Krambergera otpočeo je s prvim sustavnim istraživanjima sile teže, a među hidrološkim radovima ističu se "Ein Beitrag zur Hydrologie der unteren Krka" i "Rijeke u Hrvatskoj". U oceanografskim studijama dao je prilog za rješavanje problema post-glacialnih oscilacija dna Jadranskog mora, a pisao je i klimatološke i meteorološke radove.

God. 1931. u okviru projekta Matice Hrvatske, Zemljopis Evrope, objavio je knjigu "Sjeverna Evropa", a drugu iz tog ciklusa, "Apeninske zemlje", tiskala je HAZU 1943. godine. Predavanja iz opće geografije objavio je kao skripta 1929. - 1933. ("Astronomska geografija", "Morfolologija", "Hidrologija", "Klimatografija", "Kartometrijske projekcije"). Izradio je i više zemljovida ("Zemljovid Hrvatske, Slavonije, Dalmacije, Bosne, Hercegovine, Istre i pograničnih krajeva" 1896. i dr.), a bavio se i jezikoslovljem ("Gramatika

španjolskog jezika", 1890.; "Hrvatsko-francuski rječnik" (u suautorstvu),  
1908.; "Pravopisni rječnik s pravilima za hrvatski pravopis", 1906. godine.

**Naslov:**

Endlicher, Ivan

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Ivan Endlicher (Ljubljana, 09.06.1896. - Gradec, 05.09.1915.), gimnazijalac, projugoslavenski aktivist. Optužen da je u Idriji osnovao organizaciju jugoslavenskih srednjoškolaca. Osuđen, umro u zatvoru.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Hrvatski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1896-1915 g.

**Naslov:**

Marinček, Ivan

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Ivan Marinček, (25.10.1922. - 14.12.2020.), slovenski snimatelj i montažer.

Studirao na Visokoj tehničkoj školi u Ljubljani, a stručno se usavršavao u Pragu i Parizu. Snimio je dvadesetak kratkometražnih filmova (npr. Omladina gradi, 1946., F. Štiglica, te Tri spomenika, 1958., Naši najbolji, 1959., i Nova misa, 1968., D. Povha). Kao montažer surađivao je u više od 30 kratkometražnih i igranih filmova (npr. Na svojoj zemlji, 1948., F. Štiglica i Kekec, 1951., J. Galea). Glavninu njegova filmskog djelovanja tvori snimateljski rad na igranom filmu (uglavnom slovenske proizvodnje). Zlatnom arenom na festivalu u Puli nagrađen je za crno-bijelu fotografiju u Devetom krugu (1960.) F. Štiglica (s kojim najčešće surađuje), kojom dojmljivo dočarava atmosferu okupiranog Zagreba. Snimao i međunarodne koprodukcije (npr. Dalmatinska svadba, 1957., G. von Bolvaryja /zajedno s 2 njemačka snimatelja/), a radio i na televiziji.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1922-2020 g.

**Funkcije:**

Snimatelj, montažer.

**VIAF osoba:**

130161938089839870000

**Naslov:**

Hočevar, Janez

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Janez Hočevar (01.02.1940.), glumac.

Na filmu debitira 1970. (Idu dani F. Hadžića). Izvanrednu popularnost u Sloveniji stječe kao komičar na radiju i televiziji, a takve uloge najčešće igra i u kazalištu. Ipak, svoj najveći filmski uspjeh ostvaruje dramskom ulogom u Kavani Astoria (J. Pogačnik, 1989.), za koju je na festivalu u Puli nagrađen Zlatnom arenom.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1940 g.

**Funkcije:**

Glumac.

**VIAF osoba:**

169964095

**Naslov:**

Lojk, Marija

**Vrsta osebe:**

Osoba

**Povijest:**

Marija Lojk (28.03.1940.), glumica.

Diplomirala glumu na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo u Ljubljani. Stalna članica Mestnega gledališča u Ljubljani. Najuspješnija je u ulogama obilježenim tragikom i sjetom, tako u filmovima Balada o trubi i oblaku (F. Štiglic, 1961.), Desant na Drvar (F. Hadžić, 1963.), Svanuće (N. Tanhofer, 1964.), Ključ (omnibus, epizoda Čekanje K. Papića, 1965.) i Iluzija (K. Papić, 1967.). Nastupa i u koprodukcijskim filmovima, kratkim igranim filmovima, televizijskim dramama i serijama.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osebe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1940 g.

**Funkcije:**

Glumica.

**VIAF osoba:**

95032765

**Naslov:**

Potokar, Stane

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Stane Potokar (10.03.1908. - 08.04.1962.), glumac.

Jedan od vodećih slovenskih i jugoslavenskih karakternih glumaca. Na filmu od 1951., odigrao je 10 drugih glavnih ili većih sporednih uloga (karakternih i komičnih). S uspjehom je glumio na radiju, a potkraj života i na televiziji.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1908-1962 g.

**Funkcije:**

Glumac.

**VIAF osoba:**

8.739159248408205e+21

**Naslov:**

Sotlar, Bert

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Bert Sotlar (04.02.1921. - 10.06.1992.), slovenski glumac. Studirao je na Akademiji igarske umetnosti u Ljubljani; glumio u kazalištima u Beogradu i Ljubljani. Na filmu od 1949., a godine 1957. dobio je Zlatnu arenu (ex aequo) na festivalu u Puli za svoju najpoznatiju glavnu ulogu u filmu Ne okreći se sine B. Bauera (1956.). Osobito je uspješno surađivao s redateljem F. Štiglicom: Toga lijepog dana (Tistega lepega dne, 1962.), Ne plači, Petre (Ne joči, Peter, 1964.). Glumio je i u hrvatskim filmovima Cesta duga godinu dana (1958.) G. De Santisa, Dvostruki obruč (1963.) N. Tanhofera, Okupacija u 26 slika (1978.) L. Zafranovića i Kiklop (1982.) A. Vrdoljaka.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1921-1992 g.

**Funkcije:**

Glumac

**Naslov:**

Privšek, Jože

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Jože Privšek (19.03.1937. - 11.06.1998.), skladatelj, aranžer i dirigent. Tri godine privatno studirao kompoziciju kod L. M. Škerjanca, od 1964. usavršavao se na Berklee School of Music u Bostonu. Od 1954. stalni suradnik Radio-Ljubljane; iste godine postaje pijanist. Godine 1960. postaje pomoćni, a 1964. glavni dirigent i vođa Plesnog orkestra Rtv Ljubljana. Jedan od najplodnijih skladatelja i aranžera za plesne i jazz-orkestre i sastave; sklada i zabavnu glazbu. Filmskom glazbom bavi se tek povremeno (od 1962). Napisao je glazbu za 8 slovenskih filmova (Minuta za umorstvo, 1962., J. Kavčiča; Priča koje nema, 1967., Na papirnatim avionima, 1967., Pozdravi Mariju, 1969., Oxygen, 1970., i Udovica Karolina Žašler, 1976., M. Klopčiča; Na klancu, 1971., V. Duletiča/Zlatna arena na festivalu u Puli; Kad jagode zriju, 1978., R. Ranfla), kao i za Čovjeka koga treba ubiti (1979.) V. Bulajića.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1937-1998 g.

**Funkcije:**

Skladatelj, aranžer i dirigent.

**VIAF osoba:**

305528055

**Naslov:**

Počkaj, Duška

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Duša Počkaj (16.11.1924. - 24.06.1982.), slovenska glumica. Diplomirala 1949. na Akademiji za igralsku umetnost u Ljubljani, gdje je od 1950. bila članica Slovenskoga narodnoga gledališća. Istaknula se kao Marta (E. Albee, *Tko se boji Virginije Woolf*), Maggie, Katarina, Abigail i Letta (A. Miller, *Nakon pada*, *Pogled s mosta*, *Lov na vještice* i *Smrt trgovačkog putnika*) i dr. Glumila i u filmovima (B. Hladnik, *Ples na kiši*, 1961.; *Ubij me nježno*, 1979.) te radijskim i televizijskim dramama.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1924-1982 g.

**Funkcije:**

Glumica

**Naslov:**

Furijan, Maks

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Maks Furijan (19.09.1904. - 25.07.1993.), slovenski glumac.

Glumio u amaterskom kazalištu Ljudski oder u Mariboru 1922–32., u stalnom angažmanu tamošnjega Slovenskoga narodnoga gledališća bio je 1929–36. godine. Nakon toga nastupao u Osijeku, Skoplju i Zagrebu. Od 1947. bio je član ansambla Slovenskoga narodnoga gledališća u Ljubljani. Nastupao na Dubrovačkim ljetnim igrama (1954–63.). Glumio i na radiju, televiziji i filmu. Predavao maskiranje na Akademiji za kazalište, radio, film i televiziju u Ljubljani (1955–78.).

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

Maribor

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1904-1993 g.

**Funkcije:**

Glumac.

**VIAF osoba:**

169285042

**Naslov:**

Cerar, France

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

France Cerar (10.08.1918.), snimatelj.

Prvotno se bavi amaterskom fotografijom. Nakon Drugoga svjetskog rata 1945. postaje filmski snimatelj. Snimio je niz kratkometražnih filmova. Za fotografiju u filmu Na sunčanoj strani ulice Matjaža Klopčiča nagrađen je na Festivalu dokumentarnoga i kratkometražnog filma u Beogradu 1960. godine. Snimio je igrane filmove Dobro more Mirka Groblera iz 1958., Dobri stari pianino Franceta Kosmača iz 1959., Akcija Janeta Kavčiča iz 1960., Ti loviš Franceta Kosmača iz 1961., Potraga za zmajem Janeta Kavčiča iz 1961., Minuta za umorstvo Janeta Kavčiča iz 1962., Lucija Franceta Kosmača iz 1965., Nevidljiv bataljon Janeta Kavčiča iz 1967. i Peti bataljon Franceta Kosmača iz 1968. godine.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1918 g.

**Funkcije:**

Snimatelj.

**VIAF osoba:**

311397389

**Naslov:**

Daneš Gradiš, Josip

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Josip Daneš Gradiš (27.03.1883. - 26.03.1954.), slovenski glumac. Po zvanju činovnik, 1898. - 1903. bio član više putujućih družina pa je nastupao u Hrvatskoj, BiH i Crnoj Gori. Godine 1904. angažiran u Dramatičnom društvu u Ljubljani. Nastupao i u Trstu, Puli, Osijeku i Mariboru, a karijeru završio u Zagrebu (1941-54.). Ostvario više karakternih i komičnih uloga: Titus Andronicus (W. Shakespeare), Fabriczy Glembaj (M. Krleža, Gospoda Glembajevi), Hljestakov (N. V. Gogolj, Revizor), George Dandin (Molière), Higgins (G. B. Shaw, Pigmalion), Dundo Maroje (M. Držić).

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

Zagreb (ZAGREB)

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1883-1954 g.

**Funkcije:**

Glumac

**Naslov:**

Sardoč, Mira

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Mira Sardoč (27.03.1930. - 04.09.2008.), glumica. Diplomirala glumu na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo u Ljubljani. Isprva nastupa u mariborskom i ljubljanskim kazalištima; od 1957. članica Slovenskog gledališča u Trstu, gdje se ističe i u suvremenom i u klasičnom repertoaru. Na filmu od 1955. (epizoda F. Kosmača u omnibusu Tri priče). Karakternim ulogama u filmovima Tri četvrtine sunca (1959.) i Veselica (1960.) J. Babiča, Rana jesen (1962.) i Glasam za ljubav (1965.) T. Janića, te Prometej s otoka Viševice (1965.) V. Mimice jedna je od zapaženijih glumica jugoslavenske kinematografije prve polovice 60-ih godina. Nakon toga tek povremeno tumači manje sporedne uloge.

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

Trst

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1930-2008 g.

**Funkcije:**

Glumica

**Naslov:**

Šömen, Branko

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Branko Šömen (01.04.1936.), slovenski i hrvatski književnik, filmski scenarist i publicist.

Studirao komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Ljubljani. Radio kao novinar i komentator na Radio Ljubljani (1958–87.), predavao na zagrebačkoj Akademiji dramske umjetnosti 1988–99. U književnosti se javio pjesničkim zbirkama (Lipov bog, 1971.; Prekomurski rukopis – Prekomurski rukopis, 1976.; Muške ikre – Moške ikre, 1982.) i humoreskama (Crveni smijeh – Rdeči smeh, 1970.). Pisao je televizijske (Kraj ljeta – Konec poletja, 1968.) te filmske scenarije (Posljednja postaja – Posljednja postaja Jože Babiča, 1971.; Let mrtve ptice Ž. Pavlovića, 1973.; Bijeje trave – Bele trave B. Hladnika, 1976.; Samo jednom se ljubi R. Grlića, 1981.; Crveni boogie – Rdeči boogie Karpa Aćimović-Godine, 1982.).

**Mjesto (grad/općina):**

Ljubljana

Zagreb (ZAGREB)

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Slovenski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1936 g.

**Funkcije:**

Književnik, scenarist.

**VIAF osoba:**

84131783

Naslov:

Horvat, Branko

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Branko Horvat (Petrinja, 24.07.1928. - Krapinske Toplice, 18.12.2003.), ekonomist, političar i pedagog.

Gimnaziju završava u Požegi, gdje je tri godine uređivao gimnazijski zbornik 'Naše znanje'. Od 1941. sudjeluje u ilegalnom radu, a sa 1944. odlazi u partizane i sudjeluje u NOB-u. Studirao je tehniku, ekonomiju i filozofiju na Sveučilištu u Zagrebu, te je 1952. diplomirao, a 1955. doktorirao na Ekonomskom fakultetu. Doktorat stiže 1959. i na Sveučilištu u Manchesteru (Ujedinjeno Kraljevstvo), a specijalizirao je 1964-65. na Sveučilištu Harvard i Institutu za tehnologiju Massachusetts u SAD kao stipendist Fordove zaklade. Radio je kao asistent i znanstveni suradnik Instituta za naftu i Ekonomskog instituta u Zagrebu (1950. - 1955.), a od 1955. radi u Saveznom zavodu za privredno planiranje u Beogradu, u kojem je 1958. osnovao Odjel za ekonomska istraživanja i metodologiju planiranja. Taj odjel 1963. postaje Jugoslavenski institut za ekonomska istraživanja, a 1969. mijenja naziv u Institut ekonomskih nauka. Horvat je bio prvi direktor Instituta, sve do ostavke koju podnosi 1970. godine. Od 1962. radi kao izvanredni profesor Sveučilišta u Beogradu, a od 1975. redoviti je profesor na Fakultetu za vanjsku trgovinu u Zagrebu (od 1982. Ekonomski fakultet).

Predavao je ekonomsku analizu, političku ekonomiju socijalizma, privredno planiranje, ekonomsku teoriju i komparativne ekonomske sustave. Gostovao je na velikom broju sveučilišta diljem svijeta (SAD, Njemačka, Francuska, Češka, Čile, Tanzanija, Kanada, Kina...), te je ujedno održao predavanja i kraće tečajeve na osamdesetak instituta, akademija i sveučilišta u Europi, Sjevernoj i Latinskoj Americi, Africi i Aziji. Autor je tridesetak knjiga i više stotina članaka u domaćim i stranim znanstvenim časopisima i enciklopedijama. Djela su mu prevedena na sedamnaest jezika. Temeljna značajka Horvatovog znanstvenog rada je široko područje zanimanja. Počeo je s ekonomikom industrije nafte koju je analitički razvija s gledišta mikroekonomije i njezina društveno-ekonomskog značaja. Baveći se društvenim privrednim planiranjem sintetizirao je važna svjetska teorijska dostignuća. Dio rezultata tih istraživanja bila je ideja o centralnom investicijskom fondu kao načinu usmjeravanja privrednog razvoja i prijedlozi o financiranju razvoja nerazvijenih područja. Privredna recesija 1961. potaknula je Horvata na preorijentaciju s planskih na sistemska pitanja – analizu mehanizma i funkcioniranja privrednog sustava koja je vodila do uočavanja i utvrđivanja cikličnosti privrednih kretanja. Glavno mu je djelo "Politička ekonomija socijalizma" u kojem je predložio ekonomska, socijalna i politička rješenja. Inačica na engleskom jeziku proglašena je knjigom godine u SAD, a američki ekonomisti nominirali su ga 1983. na temelju te knjige za Nobelovu nagradu. Knjiga "Towards the theory of planned economy" potaknula je američki ekonomski časopis Economic Review da lansira termin "marksizam-horvatizam".

Horvat je prvi primijenio matematičke metode i druga sredstva moderne ekonomske analize u jugoslavenskoj ekonomiji. Bio je voditelj jugoslavenske delegacije na prvom zasjedanju Odbora UN-a za industrijski razvoj (1961.), te je pod njegovim predsjedništvom izrađen prijedlog da se osnuje UNIDO (Organizacija UN-a za industrijski razvoj). Bio je član velikog broja međunarodnih ekonomskih organizacija, udruženja i redakcija ekonomskih časopisa, te osnivač i predsjednik Međunarodnog udruženja za ekonomiku samoupravljanja. Bio je i osnivač i dugogodišnji urednik časopisa Ekonomska analiza, koji je kasnije promijenio naziv u Economic Analysis and Worker's Management. Sudjelovao je na velikom broju znanstvenih skupova u zemlji i inozemstvu. Radio je i kao ekonomski savjetnik predsjednika Saveznog izvršnog vijeća SFRJ, vlada Perua, Bangladeša, Brazila i predsjednika turske vlade.

Politički rad B. H. započinje kao omladinski rukovodilac Ujedinjenog

saveza antifašističke omladine Hrvatske u Požegi i član tamošnjeg odbora Narodne fronte. Na radnim akcijama 1945. - 1946. proveo je devet mjeseci. Na fakultetu postaje član SKOJ-a i KPJ. Na drugoj godini studija biva isključen iz Partije, no uskoro je rehabilitiran i članom ostaje do 1990. godine. Jedan je od osnivača Udruženja za jugoslavensku demokratsku inicijativu 1989., prvog nezavisnog političkog udruženja u SFRJ. Tijekom 1990. član je rukovodstva SKH-SDP i njegove "vlade u sjeni". Nakon što krajem 1990. napušta SDP, ponovno se politički angažira 1992. kao osnivač i predsjednik Socijaldemokratske unije, stranke nastale spajanjem Saveza reformista Hrvatske i Lige socijaldemokrata. Tu je dužnost obnašao do 1995., te ponovo u razdoblju 1998. - 2000. godine. Također je bio član Predsjedništva i Glavnog odbora društva "Josip Broz Tito" iz Zagreba. Znanstvena biografija B. H. objavljena je u desetak međunarodnih biografskih leksikona. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja, od kojih se ističu nagrada za najbolji rad iz statistike koju je dodijelilo Statističko društvo iz Manchestera (1958.); Nagrada 'Mijo Mirković' Ekonomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (1986.); zbornik u čast B. H. (2000.) i počasna titula profesora emeritusa Sveučilišta u Zagrebu (2003.).

### Mjesto (grad/općina):

Beograd

Petrinja (PETRINJA)

Požega (POŽEGA)

Novi Sad (Vojvodina)

Ljubljana

Sarajevo

Stockholm

Washington

New York (New York)

Berkeley

Pittsburgh (Pennsylvanija)

Pariz

Maribor

Prag

Zagreb (ZAGREB)

### Pravni status osobe:

fizička osoba

### Jezik:

Hrvatski

### Pismo:

Latinica

### Vrijeme djelovanja:

1928-2003 g.

### Funkcije:

Ekonomist, političar i pedagog

**Naslov:**

Žimbrek, Ladislav

**Vrsta osobe:**

Osoba

**Povijest:**

Ladislav Žimbrek (Varaždin, 21.01.1901. - Zagreb, 09.04.1972.), hrvatski književnik.

Medicinu studirao u Zagrebu, potom u Grazu i Kielu. Studij književnosti završio na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radio je kao gimnazijski profesor u Karlovcu, Kranju, Ljubljani, Zagrebu, Požegi i Varaždinu. Bio je urednik u izdavačkoj kući Zora i urednik časopisa Književni horizonti (1934–38.). Nakon 1945. bio je ravnatelj drame Narodnoga kazališta "August Cesarec" u Varaždinu, a od 1950. urednik srednjoškolskoga književnog časopisa Polet te urednik u Leksikografskom zavodu Miroslav Krleža. U književnosti se javio 1920-ih, pjesmama u različitim publikacijama. U Razgovorima o književnosti (1936.) okupio je tekstove o F. Horvatu Kišu, Lj. Wiesneru, M. Begoviću i N. Poliću. Autor je i mnogobrojnih kritičkih tekstova (prikazi o književnim djelima i piscima, teoretski članci i dr.).

**Mjesto (grad/općina):**

Zagreb (ZAGREB)

Ljubljana

Varaždin (VARAŽDIN)

**Pravni status osobe:**

fizička osoba

**Jezik:**

Hrvatski

**Pismo:**

Latinica

**Vrijeme djelovanja:**

1901-1972 g.

**Funkcije:**

Književnik.

**VIAF osoba:**

122323524